

Sygn. akt I C 934/17

Dnia 11 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Franczak-Opiela

Protokolant: prot. sąd. Katarzyna Kulpa

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2018 roku w Nowym Sączu na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda D. S. kwotę 117 012,00 zł (sto siedemnaście tysięcy dwanaście złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 268,00 zł (jedenaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt osiem złotych 00/100) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 934/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11.09.2018 roku

Powód D. S. domagał się zasądzenia od pozwanego ubezpieczyciela (...) SA kwoty 117.012 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10.03.2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (k.1-4, k. 79-81, k. 130, k. 174).

Motywuując swoje żądanie powód powołał się na zawartą z pozwanym ubezpieczycielem w dniu 18.12.2014 roku umowę ubezpieczenia AC pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) wyprodukowanego w 2010 roku, kontynuowaną w okresie od 18.12.2015 do 17.12.2016 roku. Przedmiotem umowy było udzielenie ochrony od ryzyk w niej określonych, w tym również od utraty pojazdu w wyniku kradzieży. Suma ubezpieczenia wynosiła 117.012 zł z tym, że powód wykupił dodatkową opcję ubezpieczenia Auto Wartość 100%, przez co w przypadku wystąpienia szkody całkowitej, bądź utraty pojazdu w trakcie udzielonej ochrony ubezpieczeniowej pozwany zobowiązany był wypłacić pełne odszkodowanie w wysokości odpowiadającej sumie ubezpieczenia. Powód podał, że zawierając umowę ubezpieczenia spełnił wszelkie stawiane przez pozwanego warunki konieczne do jej zawarcia, przedstawił wymagane dokumenty oraz pojazd do oględzin. W tym czasie pozwany nie zgłaszał żadnych wątpliwości co do pochodzenia pojazdu. Gdyby powód został poinformowany o konieczności ustalenia i przedstawienia pozwanemu historii uszkodzenia pojazdu przed zawarciem umowy ubezpieczenia, również przedstawiłby wszelkie informacje, zgodnie ze stanem swojej wiedzy w tym zakresie. Powód zaznaczył, że w dniu 24.11.2016 roku pojazd został mu skradziony. Zdarzenie zostało zgłoszone organom ścigania, jednakże dochodzenie zostało w dniu 30.01.2017r. umorzone wobec nie wykrycia sprawców. Powód nie odzyskał pojazdu. W trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany wykonał szereg czynności, nie informując o tym powoda prowadził m.in. ustalenia i rozmowy z poprzednim właścicielem w Niemczech T. R. (1). Powód współpracował z pozwanym w trakcie likwidacji szkody, przekazał wymagane dokumenty, komplet kluczy do pojazdu oraz udzielił niezbędnych wyjaśnień. Wyjaśniał kwestie nabycia od T. R. uszkodzonego samochodu. Podkreślał, że

nie posiadał żadnej wiedzy o pożarze pojazdu, nie wynikało to też z bazy C.. Pozwany w dniu 9.03.2017 r. odmówił przyjęcia odpowiedzialności za zaistniałą szkodę. Uzasadniając swą decyzję pozwany wskazał, iż pojazd marki A. (...) o nr VIN (...) uległ spaleniowi w 2012 roku na terenie USA, a zakres uszkodzeń tego pojazdu uniemożliwił dokonanie jego odbudowy. Pozwany przyjął tezę, iż powód przedstawił do ubezpieczenia inny pojazd niż wynika z dokumentacji przedstawionej przy zawarciu umowy ubezpieczenia. Tym samym zgłoszona szkoda nie dotyczyła przedmiotu ubezpieczenia. Zdaniem powoda pozwany nie wykazał przesłanek egzoneracyjnych. Pozwany wyłączył się od swojej odpowiedzialności tylko na podstawie niepotwierdzonych informacji uzyskanych od podmiotu prywatnego. Dochodzenie prowadzone przez policję pod nadzorem prokuratora nie wykazało aby powód dopuścił się jakichkolwiek naruszeń prawa. Pojazd został dopuszczony do ruchu i prawidłowo zarejestrowany. Powód podał, że kilkakrotnie dokonywał napraw w Autoryzowanej Stacji Obsługi A., gdzie sprawdzano nr VIN i historię napraw, niezależnie od miejsca i państwa, w którym zostały dokonane. W prywatnej opinii uprawniony rzeczoznawca zidentyfikował pojazd poprzez sprawdzenie zgodności nr VIN pojazdu z przedstawionymi dokumentami. Także dokonujący badań technicznych w przypadku wątpliwości co do pojazdu powiadomiliby policję. Powód podniósł, że nie można formułować kategorycznego stwierdzenia o niemożliwości odbudowy pojazdu bez gruntownej analizy akt szkody, wyłącznie na podstawie przedstawionych kilku zdjęć. Powód we własnym zakresie ustalił, iż poprzedni właściciel pojazdu, obywatel Niemiec, T. R. (1), nabył pojazd poprzez aukcję w USA w stanie uszkodzonym, sprowadził pojazd do Niemiec i po naprawie użytkował do momentu zdarzenia, w wyniku którego uszkodził przód pojazdu. Powód w takim stanie nabył auto i po dokonaniu naprawy użytkował je bez zastrzeżeń do chwili jego kradzieży, w okresie dwóch lat. Powód podał, że odsetki od żądanej kwoty liczy od dnia 10.03.2017 roku, bo w dniu 9.03.2017 roku ubezpieczyciel wydał decyzję, odmawiając przyznania mu odszkodowania.

Pozwany ubezpieczyciel wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 32-34, k. 91-92, k. 130, k. 174).

Pozwany ubezpieczyciel podał, że w toku likwidacji szkody odmówił przyjęcia odpowiedzialności za powstałą szkodę powoda, powołując się na § 69 ust 8 i 10 i par 81 ust 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) w związku z art. 815 § 3 KC. Przywołał też treść art. 3 ust 1 pkt 57 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, który definiował pojęcie zdarzenia losowego. Zaznaczył, że w toku postępowania likwidacyjnego ustalił, że pojazd marki A. (...) o nr VIN (...) w roku 2012 uległ spaleniowi na terenie USA. Zakres uszkodzeń tego pojazdu uniemożliwił dokonanie jego odbudowy. Zatem zdaniem pozwanego ubezpieczyciela do zawarcia umowy ubezpieczenia autocasco został przedstawiony inny pojazd niż wynika z dokumentów przedłożonych przy zawarciu umowy ubezpieczenia autocasco nr (...), a tym samym zgłoszony wypadek ubezpieczeniowy nie dotyczył przedmiotu ubezpieczenia. Pozwany dodał, że jak wynika z informacji (...) A. A. in (...) z dnia 28.01.2017 samochód A. (...) nr nadwozia (...) był zarejestrowany w USA od 2010 r. Pojazd został wyrejestrowany w następstwie szkody całkowitej z dnia 27. (...).(pożar w wyniku wybuchu silnika). Szkoda o nr (...) została zlikwidowana przez Towarzystwo (...), a ze względu na szkodę całkowitą nie sporządzono kalkulacji. Pozwany ubezpieczyciel podał, że pojazd nie był nigdy zarejestrowany w Niemczech. Pozwany ubezpieczyciel zaznaczył, że zwracał się listownie do T. R. (1). Osoba ta potwierdziła autentyczność umowy sprzedaży z dnia 27.10.2014 roku oraz potwierdziła, że samochód był uszkodzony. Z ostrożności procesowej pozwany zarzucił, że z umowy kupna sprzedaży wynika, że samochód został zakupiony za kwotę 6.600 euro, a powód nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających odbudowę tego pojazdu, podnoszącą jego wartość. Nie przedłożył faktur za naprawę, ani nie wskazał warsztatu, który prowadził naprawę. Ponadto w toku postępowania przygotowawczego wartość pojazdu ustalono na kwotę 80.000 zł, a nie jak podaje powód na kwotę 117.012 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. R. (1) nabył auto A. (...) o nr VIN (...) w USA w 2012 roku w stanie uszkodzonym na aukcji pojazdów powypadkowych. Po dokonaniu napraw użytkował go.

Powód trudniący się importem samochodów z zagranicy na stronie internetowej (...) znalazł ofertę sprzedaży A. (...) o nr VIN (...) z uszkodzeniami w przedniej części maski, zderzaka, lamp. W dniu 27.10.2014 roku powód zakupił w Niemczech od T. R. (1) samochód A. (...) o nr VIN (...), za 6.600 euro.

(dowód: pismo z dnia 28.06.2017 roku k. 20-22, pismo z dnia 28.01.2017 roku A. K.-U. k. 64-65, umowa kupna-sprzedaży k. 129, zeznania powoda D. S. k. 172-174 o:20:13)

Powód sprowadził samochód do Polski, gdzie dopełnił wszystkich formalności celnych. Dokonał jego naprawy na przełomie listopada/grudnia, zlecając ją warsztatowi samochodowemu (...)M. w M. i zarejestrował samochód w Urzędzie Miasta N. za nr. (...). Przed rejestracją sprawdził w internetowych bazach danych historię tego auta i dowiedział się, że było to auto powypadkowe z kolizji na terenie Niemiec. Powód wykonał badanie techniczne na (...) przy ul. (...) w N. przed dopuszczeniem pojazdu do ruchu w dniu 17.12.2014 roku. Drugie badanie techniczne samochodu miało miejsce w dniu 18.12.2015 roku w tej samej stacji. Diagnosta sprawdzał dane identyfikacyjne pojazdu z dokumentami w tym nr rejestracyjny i nr VIN. Nie stwierdził aby pojazd był uszkodzony, bo wtedy nie mógłby zostać zarejestrowany. Powód serwisował samochód w (...) sp. z o.o. w K. oddział w N..

(dowód: faktury k.82-84, kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 127-128, zeznania świadka M. B. k. 131 o:54:42, zeznania powoda D. S. k. 172-174 o:20:13)

Na zlecenie powoda, który chciał użytkować samochód A. (...) na potrzeby firmy w ramach umowy leasingu, w dniu 27.05.2015 roku rzeczoznawca samochodowy R. Ż. wycenił go na kwotę 127.000 zł brutto. W wycenie rzeczoznawca potwierdził: rok produkcji samochodu- 2010, numer VIN- (...), model pojazdu- Q. 4.2 (...) 07 4E i datę pierwszej rejestracji samochodu w Polsce. Nie stwierdził uszkodzeń w powłoce lakierniczej nadwozia, uszkodzeń podwozia. Opinię tą dostarczono ubezpieczycielowi.

(dowód: prywatna wycena z dnia 27.05.2015 roku k. 10-19 i k. 108-117, zeznania powoda D. S. k. 172-174 o:20:13)

Powód postanowił ubezpieczyć samochód. Przesłał dowód rejestracyjny samochodu do kilku różnych ubezpieczycieli z prośbą o wycenę. (...) SA była najkorzystniejsza. Powód skontaktował się zatem z agentem ubezpieczeniowym (...) SA (...). Na podstawie danych z dowodu rejestracyjnego agent wycenił pojazd w programie komputerowym stosowanym przez ubezpieczyciela: Euro - (...). Oglądnął też samochód w dniu 18.12.2014 roku i wykonał dokumentację zdjęciową. Powód odpowiedział na wszystkie pytania agenta ubezpieczeniowego. Agent nie pytał go o uszkodzenia samochodu, bo nie miał możliwości zweryfikowania tych informacji.

W dniu 18.12.2014 roku strony zawarły polisę ubezpieczeń komunikacyjnych nr (...) na okres do 17.12.2015 roku, która zawierała m.in. ubezpieczenie (...) od wszystkich ryzyk z opcją (...) Wartość 100%. Umowa dotyczyła pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) wyprodukowanego w 2010 roku. Sumę ubezpieczenia ustalono na 135.999 zł.

Przed wygaśnięciem polisy do powoda zgłosił się agent ubezpieczeniowy pozwanej z zapytaniem dotyczącym kontynuacji ubezpieczenia AC. Powód wyraził chęć kontynuowania m.in. (...) od wszystkich ryzyk z opcją (...) Wartość 100% na takich samych warunkach jak w poprzednio. Wyrażając gotowość na kontynuowanie umowy AC powód nie był pytany przez agenta ubezpieczeniowego o żadne dodatkowe dane dotyczące pojazdu. Z uwagi na upływ roku czasu sumę ubezpieczenia ustalono 117.012 zł brutto (z podatkiem VAT). Umowa ubezpieczenia AC była kontynuowana w okresie od 18.12.2015 do 17.12.2016 roku. Powód opłacił składkę z polisy AC w kwocie 4082 zł.

(dowód: oświadczenie do polisy ubezpieczeń z dnia 18.12.2015 r. i z dnia 27.05.2015 r. z dokumentacją zdjęciową k. 101-107, polisa (...) nr (...) k.120-121 i k. 129, zeznania świadka P. R. k. 172 o:2:06, zeznania powoda D. S. k. 172-174 o:20:13)

Integralną częścią umowy ubezpieczenia były Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 28.09.2015 r.

Według § 3 pkt 60 OWU stała wartość pojazdu oznaczała wartość pojazdu ustaloną wg zasad określonych w pkt 90-93 OWU w dniu zawarcia umowy AC. Wg § 90 wartość pojazdu ustalano na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu z uwzględnieniem: jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu jego wartość ustalano metodą wyceny indywidualnej.

Zgodnie z § 4 ust 1 pkt 1a OWU przedmiotem ubezpieczenia w AC i (...) był pojazd o którym mowa w § 5 ust 1 (samochód osobowy) wraz z wyposażeniem określonym w umowie ubezpieczenia; zarejestrowany w RP stosownie do przepisów ustawy prawo o ruchu drogowym.

Według § 7 ust 1 OWU zakresem AC objęte były szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia z zastrzeżeniem §12.

Zgodnie z § 9 ust 1 pkt 1 umowa AC mogła być zawarta z zastosowaniem rozszerzonego zakresu ubezpieczenia tj. za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej. Umowa AC mogła zostać zawarta z zastosowaniem opcji Auto Wartość 100% tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia z tym, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosowało się w celu ustalenia czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 18 ust 1. Przy wykupie tej opcji ubezpieczyciel gwarantował, że w momencie wystąpienia szkody za wartość rynkową pojazdu uznaje się sumę ubezpieczenia przyjętą w dniu zawarcia umowy przy szkodach całkowitych, kradzieży itp.

Według §13 ust 1 określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiadała wartości pojazdu brutto. Wartość pojazdu brutto- to wartość pojazdu uwzględniająca naliczony przy jego nabyciu podatek VAT obliczony wg stawki obowiązującej dla tego rodzaju pojazdów (§ 3 pkt 91 OWU).

Odszkodowaniem nie mogło być wyższe niż suma ubezpieczenia (§ 15 ust 1). Jeżeli suma ubezpieczenia odpowiadała wartości pojazdu brutto, przy ustalaniu wysokości odszkodowania uwzględniało się podatek VAT (§15 ust 2 zd 1).

Według § 16 w razie kradzieży pojazdu (...) określało odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży z uwzględnieniem warunków umowy AC.

Zgodnie z § 69 ust 6 i 7 OWU umowa ubezpieczenia zawierana była na podstawie danych zgłaszanych przez ubezpieczającego we wniosku. (...) mogło uzależnić zawarcie umowy ubezpieczenia od udokumentowania tych danych. Ubezpieczający był zobowiązany podać do wiadomości (...) wszystkie znane sobie okoliczności, o które (...) zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy ubezpieczenia i innych pismach.

Według § 69 ust.8 i 10 OWU w czasie trwania umowy ubezpieczenia ubezpieczający zobowiązany był zawiadomić (...) o zmianie okoliczności, o których mowa w ust. 7, niezwłocznie po otrzymaniu o nich wiadomości. (...) nie ponosił odpowiedzialności za skutki okoliczności, które z naruszeniem ustępu 7-9 - nie zostały podane do jego wiadomości. Jeżeli do naruszenia ustępu 7-9 doszło z winy umyślnej w razie wątpliwości przyjmuje się, że wypadek ubezpieczeniowy i jego następstwa są skutkiem okoliczności, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Umowa ubezpieczenia zawierana był na okres 12 miesięcy-§ 71 ust 1.

Zgodnie z § 81 ust. 1 pkt 2-3 z zastrzeżeniem ust.3 w razie zajścia wypadku ubezpieczeniowego ubezpieczający lub ubezpieczony był zobowiązany przedstawić posiadane dowody dotyczące zajścia wypadku ubezpieczeniowego, ułatwić (...) lub osobom działającym na jego zlecenie ustalenie okoliczności zajścia wypadku ubezpieczeniowego i rozmiaru szkody.

(dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 28.09.2015 k. 51-63, oświadczenie do polisy ubezpieczeń z dnia 18.12.2015 r. i z dnia 27.05.2015 r. z dokumentacją

zdjęciową k. 101-107, polisa (...) nr (...) k 120-121 i k. 129, materiały reklamowe dostępne na stronach internetowych k. 134-141, zeznania świadka P. R. k. 172 o:2:06, zeznania powoda D. S. k. 172-174 o:20:13)

W dniu 24.11.2016r. ok. godziny 23.00 w K. doszło do kradzieży samochodu powoda z parkingu przed hotelem (...) przy ul. (...). O kradzieży powód poinformował organy ścigania. W toku dochodzenia wartość pojazdu określono na około 80.000 zł. Dochodzenie zostało w dniu 30.01.2017r. umorzone wobec nie wykrycia sprawców. Powód nie odzyskał pojazdu.

(dowód: dokumenty w aktach likwidacji szkody na płycie CD k. 36, pismo KP z dnia 6.12.2016 roku k. 167, postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 30.01.2017 roku k. 168, zeznania powoda D. S. k. 172-174 o:20:13)

Powód zgłosił ubezpieczycielowi szkodę, którą zarejestrowano w dniu 27.11.2016 roku. Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne. W toku likwidacji szkody pozwany ubezpieczyciel zwracał się m.in. do T. R. (1), od którego powód nabył skradziony samochód.

W toku likwidacji szkody ubezpieczyciel zwrócił się też do (...) A. A. in (...) A. U.- podmiotu prowadzącego prywatną działalność- o ustalenie danych dotyczących pojazdu A. (...) o nr VIN (...) w USA. A. U. ustaliła, że pojazd ten w USA był zarejestrowany od 2010 roku. Został on wyrejestrowany w następstwie szkody całkowitej z dnia 27.07.2012 roku na skutek pożaru-wybuchu silnika. Pojazd ten nigdy nie był rejestrowany w Niemczech.

Powód współpracował z ubezpieczycielem w toku tego postępowania. Stawiał się w siedzibie ubezpieczyciela w K., gdzie rozmawiał m.in. z wynajętym przez (...) SA detektywem. Oddał komplet kluczyków do samochodu. Wielokrotnie składał wyjaśnienia.

W dniu 9.03.2017 roku ubezpieczyciel wydał decyzję, w której odmówił powodowi wypłaty odszkodowania z umowy ubezpieczenia. Odmówił przyjęcia odpowiedzialności za zaistniałą szkodę.

(dowód: pismo z dnia 28.01.2017 roku A. K.-U. k. 64-65, dokumenty w aktach likwidacji szkody na płycie CD k. 36, zeznania powoda D. S. k. 172-174 o:20:13)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych dowodów z dokumentów, przedłożonych przez strony, a których moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu. Ustalenia faktyczne oparto również na podstawie zeznań świadków i powoda.

Świadek M. B. i P. R. zeznawali rzeczowo i logicznie. M. B. przedstawił w jakich okolicznościach oglądał samochód powoda i w jakich okolicznościach wydawał pozytywne zaświadczenie do pierwszej rejestracji samochodu. Natomiast P. R. szeroko przedstawił współpracę z powodem w zakresie ubezpieczenia samochodów. Wyjaśnił co brał pod uwagę przy wycenie wartości pojazdu do poszczególnych polis AC, o co pytał powoda na potrzeby zawarcia tych polis. Wyjaśnił, że w ogóle nie weryfikował kwestii wcześniejszych napraw spornego samochodu, gdyż nie miał możliwości sprawdzania takich danych.

Wiarygodnie i zbieżnie do zeznań w/w świadków zeznawał powód. Powód opisał w jakich okolicznościach zakupił samochód A. (...), jak wyglądały procedury dotyczące zawarcia polis ubezpieczeniowych, o co był pytany przez agenta ubezpieczeniowego. Podkreślił, że w dacie zawierania pierwszej polisy AC dotyczącej spornego samochodu agent ubezpieczeniowy nie pytał go o uszkodzenia i naprawy samochodu A. (...). Dopiero później przy okazji ubezpieczenia przez powoda innych samochodów zaczął o te okoliczności wyraźnie wypytywać. Powód zeznawał w sposób jasny i przekonywujący.

Nie przeprowadzono dowodu z zeznań świadka M. Ż. z uwagi na jego śmierć.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego zawarte w odpowiedzi na pozwę i piśmie procesowym z dnia 25.01.2017 roku a to: dowód z przesłuchania świadka T. R. (1), A. U., dowód z opinii biegłego z zakresu mechaniki pojazdów mechanicznych, o zwrócenie się do Zakładu (...) o przedłożenie faktur na naprawę pojazdu oraz zobowiązanie

powoda do przedłożenia wydruków potwierdzających zakup części do naprawy pojazdów jako dowody zbędne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy na podstawie art. 227 KPC. Decydując o dopuszczeniu dowodu przedstawionego przez stronę, sąd rozważa przede wszystkim, czy dany fakt ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 KPC), czy fakt ten wymaga udowodnienia (art. 228, 229 i 230 KPC), czy dany środek dowodowy nie jest wykluczony (art. 246 i 247 KPC), wreszcie czy okoliczność, na którą dowód został zgłoszony, nie została już dostatecznie wyjaśniona. Obowiązek wskazania dowodów obejmuje nie tylko określenie środka dowodowego, ale również oznaczenie faktów, które mają podlegać stwierdzeniu, bo tylko takie wywiązanie się przez stronę z obowiązku ustanowionego w art. 232 KPC pozwala sądowi podjąć trafną decyzję o dopuszczeniu dowodu." - por wyrok SN z 14 grudnia 2000 I PKN 145/00. Oceniając zasadności i celowości przeprowadzenia w/w dowodów Sąd odniósł się do podstaw odmowy wypłaty odszkodowania powodowi przez ubezpieczyciela. Pozwany ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na postanowienia OWU tj. § 69 ust 8 i 10, par 81 ust 1. Postępowanie dowodowe nie mogło zatem zmierzać w kierunku ustalenia czy samochód ubezpieczony przez stronę pozwaną w 2015 roku, uległ szkodzie całkowitej, uniemożliwiającej naprawę w wyniku wybuchu silnika w dniu 27.07.2012 roku, skoro strona pozwana ubezpieczyła konkretny samochód, posiadający zweryfikowany numer VIN i nr rejestracyjny, dopuszczony do ruchu na podstawie aktualnych badań technicznych. Sąd na kanwie niniejszej sprawy nie mógł analizować też wartości spornego samochodu po przeprowadzeniu napraw przez powoda, skoro kwestii tej ubezpieczyciel w ogóle nie zgłębiał na etapie negocjacji związanych z zawarciem umowy ubezpieczenia. W/w dowody zostały zatem oddalone z tego względu, że okoliczności, na które zostały zgłoszone, nie mają dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego znaczenia.

Sąd pominął dowód z przedłożony przez powoda z dokumentów w j. angielskim k. 85-88, jako że złożono je bez tłumaczenia. Pominęto też dowód z tłumaczenia dokumentów z j. angielskiego jako spóźniony na podstawie 207 § 6 KPC. Przeprowadzenie tego dowodu wiązałoby się z przewłoką postępowania jako, że pozwany ubezpieczyciel wnioskował o wyznaczenie mu dodatkowego terminu na odniesienie się do tych dowodów.

Sąd pominął dokumenty przedłożone przez ubezpieczyciela w j. niemieckim z k. 66, bowiem nie dołączono tłumaczenia.

Sąd pominął też w ustaleniach faktycznych dowody ze zdjęć uszkodzonego samochodu z k. 68-74, przedłożone przez pozwaną. Zdjęcia obrazują tylko uszkodzony samochód A. bez możliwości jego identyfikacji. Brak źródła pochodzenia tych zdjęć, co czyni je nieprzydatnymi dla rozstrzygnięcia tej sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Uregulowania prawne dotyczące umowy ubezpieczenia zostały zwarte w art. 805-834 KC. W myśl art. 805 § 1 KC przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym może polegać w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§ 2 pkt 1). Natomiast art. 827 § 1 KC wskazuje na sytuacje, w których ubezpieczyciel zwolniony jest od odpowiedzialności za następstwa zajścia wypadku objętego ubezpieczeniem. Zgodnie z tym przepisem ubezpieczyciel jest wolny od odpowiedzialności, jeżeli ubezpieczający wyrządził szkodę umyślnie; w razie rażącego niedbalstwa odszkodowanie nie należy się, chyba że umowa lub ogólne warunki ubezpieczenia stanowią inaczej lub zapłata odszkodowania odpowiada w danych okolicznościach względem słuszności.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w niniejszej sprawie bezspornym było to, że strony zawarły umowę ubezpieczenia „autocasco” (...) od wszystkich ryzyk z opcją (...) Wartość 100%, dotyczącą samochodu osobowego A. (...) o nr VIN (...) nr rej (...). Nie było również sporu co do tego, że utrata przez powoda wyżej wskazanego pojazdu w wyniku wypadku ubezpieczeniowego, jakim była kradzież, należała do kategorii skutków objętych odszkodowaniem

z tytułu ubezpieczenia „autocasco”. Warunki ubezpieczenia łączące strony wynikały z zawartej umowy AC i Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 28.09.2015 r.

Sporne między stronami było natomiast to, czy pomimo nastąpienia zdarzenia objętego umową ubezpieczenia „autocasco”, pozwany stał się wolny od odpowiedzialności na skutek ujawnienia okoliczności związanych z historią szkodową tego samochodu i dotyczących braku tożsamości ubezpieczonego samochodu z samochodem, który uległ spaleni w USA w 2012 roku oraz w związku z niemożnością ustalenia wartości szkody, skoro powód zawierając polisę ubezpieczeniową zataił, iż samochód był naprawiany.

W/w zarzuty pozwany ubezpieczyciel zdaniem Sądu powołał bezzasadnie.

Nietrafny okazał się zarzut pozwanego, w którym podawał, że przedstawiony do ubezpieczenia pojazd nie był tym, który figurował w przedstawionych przez powoda dokumentach. Niniejsze postępowanie wykazało, że powód wypełnił wszelkie postawione mu przez ubezpieczyciela warunki do zawarcia umowy ubezpieczenia. Ubezpieczył samochód osobowy zgodnie z § 4 ust 1 pkt 1a OWU zarejestrowany w RP stosownie do przepisów ustawy prawo o ruchu drogowym, co udokumentował ważnym dowodem rejestracyjnym. Przedstawiony przez niego do ubezpieczenia pojazd był pojazdem, którego dane identyfikacyjne zgadzały się z dokumentami.

(...) SA ubezpieczył zatem konkretny samochód własności powoda, posiadający weryfikowalny nr VIN i nr rejestracyjny. Co więcej samochód ten towarzystwo ubezpieczeniowe skontrolowało, poddając go oględzinom w dniu 18.12.2014 roku, przed zawarciem umowy ubezpieczenia na pierwszy okres ubezpieczeniowy. Ubezpieczyciel nie posiadał w momencie zawierania pierwszej umowy ubezpieczenia na okres do 18.12.2014 do 17.12.2015 roku żadnych zastrzeżeń co do samochodu powoda, jego faktycznego istnienia, zbieżności cech charakterystycznych samochodu z dokumentami. Dodatkowo istnienia samochodu nie podważono na etapie zarejestrowania go w Polsce czy na etapie wykonywania badań technicznych, warunkujących dopuszczenie pojazdu do ruchu drogowego. Z identyfikacją pojazdu powoda nie miał problemów autoryzowany serwis (...), w którym powód dokonywał napraw i przeglądów serwisowych. Z identyfikacją ubezpieczonego samochodu na podstawie nr VIN nie miał też problemu certyfikowany rzeczoznawca majątkowy C. Ż., który sporządzał wycenę samochodu w 2015 roku.

Zresztą próba wykazywania przez pozwanego ubezpieczyciela w tym postępowaniu niezgodności samochodu przedstawionego mu do ubezpieczenia z pojazdem, który figurował w dokumentach na podstawie kserokopii zdjęć, niewiadomego pochodzenia nie mogła okazać się skuteczna, zważywszy na nikłą wartość dowodną tych dokumentów. Pozwany oparł się na ustaleniach prywatnego podmiotu ((...) A. A. in (...) A. U.) co do samochodu A. (...) o nr VIN (...) w USA. Dokumenty przedłożone przez ubezpieczyciela na tą okoliczność zostały pominięte, bo nie stanowią wyciągu z jakiegokolwiek oficjalnego rejestru. Dołączone zdjęcia nie potwierdzają okoliczności, że przedstawiony na nich samochód należał do powoda. W tych okolicznościach prowadzenie postępowania dowodowego w kierunku ustalenia czy pojazd w wyniku wybuchu silnika mógł zostać odbudowany było niemożliwe. Inicjatywa dowodowa pozwanego ubezpieczyciela, który domagał się przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego ds. mechaniki pojazdów mechanicznych wykraczała też poza zakres niniejszego postępowania, biorąc pod uwagę postanowienia umowy ubezpieczenia i OWU na jakie pozwany powołał się, odmawiając wypłaty odszkodowania.

W ocenie Sądu pozwany ubezpieczyciel, odmawiając przyjęcia swojej odpowiedzialności za szkodę powoda-kradzież ubezpieczonego pojazdu- w sposób nieuzasadniony odwołał się do § 69 ust 8 i 10 OWU, przyjmując zatajenie przez powoda okoliczności mających wpływ na ustalenie sumy ubezpieczenia. Według tych postanowień, w czasie trwania umowy ubezpieczenia ubezpieczający zobowiązany jest zawiadomić (...) o zmianie okoliczności, o których mowa w ust. 7, niezwłocznie po otrzymaniu o nich wiadomości-§ 69 ust 8 OWU. (...) nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, które z naruszeniem ustępu 7-9 — nie zostały podane do jego wiadomości. Jeżeli do naruszenia ustępu 7-9 doszło z winy umyślnej w razie wątpliwości przyjmuje się, że wypadek ubezpieczeniowy i jego następstwa są skutkiem okoliczności, o których mowa w zdaniu poprzedzającym- § 69 ust 10 OWU.

Ponadto zgodnie z art. 815 §1 KC ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie znane sobie okoliczności, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy w innych

pismach. Jeżeli ubezpieczający zawiera umowę przez przedstawiciela, obowiązek ten ciąży również na przedstawicielu i obejmuje ponadto okoliczności jemu znane. W razie zawarcia przez ubezpieczyciela umowy ubezpieczenia mimo braku odpowiedzi na poszczególne pytania, pominięte okoliczności uważa się za nieistotne. Jeżeli w umowie ubezpieczenia zastrzeżono, że w czasie jej trwania należy zgłaszać zmiany okoliczności wymienionych w paragrafie poprzedzającym, ubezpieczający obowiązany jest zawiadamiać o tych zmianach ubezpieczyciela niezwłocznie po otrzymaniu o nich wiadomości. Przepisu tego nie stosuje się do ubezpieczeń na życie-§ 2. Ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, które z naruszeniem paragrafów poprzedzających nie zostały podane do jego wiadomości. Jeżeli do naruszenia paragrafów poprzedzających doszło z winy umyślnej, w razie wątpliwości przyjmuje się, że wypadek przewidziany umową i jego następstwa są skutkiem okoliczności, o których mowa w zdaniu poprzedzającym-§ 3.

Artykuł 815 KC nakłada na ubezpieczającego obowiązek przekazania przed zawarciem umowy posiadanych wiadomości dotyczących przedmiotu ubezpieczenia istotnych dla oceny przez ubezpieczyciela przyjmowanego ryzyka, tzw. obowiązek deklaracji. Obowiązek ten dotyczy okoliczności zawartych w pytaniach wniosku ubezpieczeniowego.

Powtórzenie tej kodeksowej regulacji zawierał § 69 ust 6 i 7 OWU, który stanowił, że umowa ubezpieczenia zawierana była na podstawie danych zgłaszanych przez ubezpieczającego we wniosku. (...) mogło uzależnić zawarcie umowy ubezpieczenia od udokumentowania tych danych. Ubezpieczający był zobowiązany podać do wiadomości (...) wszystkie znane sobie okoliczności, o które (...) zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy ubezpieczenia i innych pismach.

W toku tego postępowania pozwany ubezpieczyciel nie udowodnił, że powód zarówno przy zawieraniu umowy ubezpieczenia AC jak też jej przedłużeniu zataił istotne dla wyceny wartości ubezpieczonego pojazdu fakty, dotyczące uszkodzenia auta w USA i Niemczech. W aktach likwidacji szkody brak formularza pytań dotyczących stanu samochodu sprzed okresu ubezpieczenia. Przesłuchany na tą okoliczność świadek P. R. -agent ubezpieczeniowy, który prowadził z powodem rozmowy przyznał, że powód przekazał mu wszelkie dane dotyczące pojazdu o jakie pytał. Z zeznań tego świadka wynika, że nie pytał powoda o szkody, ewentualne naprawy dotyczące pojazdu, gdyż informacji tych nie byłby w stanie zweryfikować. Nie zastosował zatem do wyceny pojazdu na potrzeby podpisania polisy ubezpieczonej AC określonych korekt. Trudno zatem podzielić argumentację pozwanej, iż powód obecnie powinien ponieść odpowiedzialność, za niedopatrzania agenta ubezpieczeniowego, skoro wartość ubezpieczonego samochodu, odbiegała od wartości uwzględniającej wykonane uprzednio przez powoda naprawy. Ustalając wartość samochodu na potrzeby umowy ubezpieczenia to agent ubezpieczeniowy jako profesjonalista powinien zadbać o to, aby uzyskać od powoda wszelkie dane potrzebne mu do wyceny samochodu i ustalenia sumy ubezpieczenia, w szczególności te wynikające z § 90 OWU tj. m.in.: dane dotyczące: pochodzenia samochodu, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji.

Podkreślenia wymaga, że w czasie trwania umowy ubezpieczenia nie zaszły żadne nowe okoliczności wymienione w § 69 ust 8 OWU, które powód byłby zobligowany podać ubezpieczycielowi. Wycena stanu samochodu odbywała się na podstawie informacji uzyskanych od powoda przez agenta w dniu 18.12.2014 roku. Powód jak wynika z jego zeznań, potwierdzonych zeznaniami świadka P. R. -k. 172 00:02:06, skrupulatnie odpowiedział na wszystkie pytania agenta, niczego w kwestiach poruszanych nie zatajając. Przy przedłużaniu umowy ubezpieczenia AC powód nie prowadził z ubezpieczycielem żadnych szczegółowych rozmów. Ubezpieczyciel uzyskał od powoda tylko zapewnienie o chęci kontynuowania ubezpieczenia AC na dotychczasowych warunkach i z uwagi na upływ czasu zmniejszył sumę ubezpieczenia -wartość pojazdu brutto.

Skoro suma ubezpieczenia zgodnie z § 13 OWU odpowiadała wartości pojazdu brutto, aktualnej na dzień ustalania tej wartości tj. 18.12.2015 roku zgodnie z §90 OWU, na podstawie danych zebranych przez agenta ubezpieczeniowego od powoda, trudno obecnie przychylić się do stanowiska pozwanego ubezpieczyciela, starającego się podważyć tak ustaloną wartość w związku z faktem, iż ubezpieczył samochód powoda bez przeprowadzenia dokładnego wywiadu w kwestii uszkodzeń i napraw dokonywanych wcześniej.

Ubezpieczyciel bezzasadnie odmawiał likwidacji szkody, powołując się na § 81 ust. 1 pkt 2-3 OWU, zgodnie z którym z zastrzeżeniem ust.3 w razie zajścia wypadku ubezpieczeniowego ubezpieczający lub ubezpieczony jest zobowiązany przedstawić posiadane dowody dotyczące zajścia wypadku ubezpieczeniowego, ułatwić (...) lub osobom działającym na jego zlecenie ustalenie okoliczności zajścia wypadku ubezpieczeniowego i rozmiaru szkody.

Powód dążył do wyjaśnienia okoliczności kradzieży. W toku likwidacji przekazał pozwanemu wszelki informacje i dokumenty dotyczące pojazdu, czynnie uczestniczył w ustalaniu okoliczności zdarzenia, współpracował z organami ścigania.

Obecne działania strony pozwanej należało ocenić jako zmierzające za wszelką cenę do uzyskania zwolnienia z odpowiedzialności ubezpieczeniowej. Sąd nie mógł zaaprobować takich działań ubezpieczyciela, który zawierając umowę ubezpieczenia AC dążył do tego aby określić jak najwyższą sumę ubezpieczenia, bez zebrania szczegółowego wywiadu, pobrać jak największą stawkę ubezpieczenia, a następnie gdy doszło już do zdarzenia szkodzącego zastosował różne wybiegi, aby uniknąć odpowiedzialności finansowej.

Sąd przyznał powodowi żadaną pozwem kwotę 117.012 zł, odpowiadającą sumie ubezpieczenia z zawartej polisy (...) z opcją (...) Wartość 100%. Wbrew twierdzeniom strony pozwanej § 9 ust 1 pkt 1OWU gwarantował wypłatę odszkodowania równego wartości pojazdu z dnia zawarcia umowy, bez uwzględniania zmian w wartości pojazdu w ciągu roku. Do takiego rozumienia tego zapisu umownego odwoływał się ubezpieczyciel w swoich materiałach reklamowych. Taką wykładnię umowy zaprezentował też w swoich zeznaniach agent ubezpieczeniowy- świadek P. R. -k. 172 00:02:06.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 805 i 821 KC w z wyżej wymienionymi postanowieniami Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) z dnia 28.09.2015, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Ustawowe odsetki za opóźnienie zasądzono od dnia 10.03.2017 roku zgodnie z żądaniem pozwu w oparciu o art. 481 KC w związku z art. 817 KC, skoro powód jeszcze przed wszczęciem postępowania sądowego zgłosił ubezpieczycielowi szkodę, domagając się zapłaty. W dniu 9.03.2017 roku ubezpieczyciel wydał decyzję odmawiającą przyznania odszkodowania. Według wyboru powoda mógł on zatem domagać się naliczenia odsetek ustawowych za opóźnienia od dnia następnego od wydania tej decyzji.

Z uwagi na wynikającą z art. 98 KPC zasadę ponoszenia kosztów procesu, Sąd zasądził od pozwanego ubezpieczyciela na rzecz powoda zwrot opłaty od pozwu w kwocie 5.851 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 5417 zł w oparciu o par 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j. z dnia 2018.01.30) obowiązującego w dacie złożenia pozwu, powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa.